

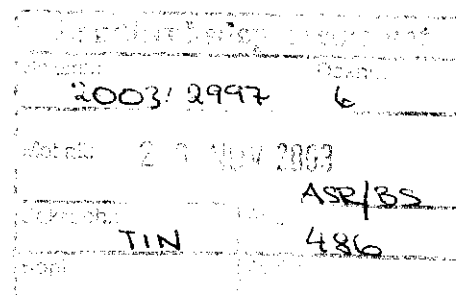

SØNDRE LAND KOMMUNE
Sentraladministrasjonen
Landbruksavdelingen

Dato..... 13.11.03
Vår Ref..... ES-015136/03
Arkiv..... K21 &00
Saksnr..... 03/02590
Deres Ref.....

Det Kongelige Landbruksdepartement
Postboks 8007 Dep

0030 OSLO

FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL NÆRINGS- OG MILJØTILTAK I SKOGBRUKET
HØRINGSUTTALELSE FRA SØNDRE LAND KOMMUNE

Det vises til tilsendt utkast til forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket med følgeskriv datert 28.10.03.

Utkastet er diskutert i lokalt kontaktutvalg for skogbruk og med bakgrunn i disse diskusjonene har vi følgende innspill til utkastet:

Det er grunnleggende riktig og i tråd med ønsket om økt lokalt selvstyre å overføre innflytelse og styring med tilskuddsmidlene til kommunene. Det er i kommunene at aktiviteten foregår og det er lokalt en har best forutsetninger for å gjøre riktige tilpasninger ut fra lokale behov og utfordringer.

Det er likevel en viss frykt for at det økte kommunale ansvaret for de økonomiske midlene vil føre til merarbeid og økt byråkratisering i forhold til forholdsvis beskjedne midler. En mister også muligheter for kommunevis koordinering og omfordeling av midler som skyldes årsvariasjonene som kan være store innenfor en enkelt kommune, spesielt i forhold til bruken av veimidler og midler til miljøtiltak (MIS ordningen). På kommunenivå er den årlige veibyggingsaktiviteten variabel av mange og til dels uforutsigbare årsaker. Det er utfordrende budsjett-teknisk. Begrensninger i andelen tilskudd brukt til veiformål (50%) er isolert sett greit for å sikre midler også til skogkultur, men bidrar ytterligere til å vanskeliggjøre gode tilpasninger til variabel aktivitet fra år til år. Det innebærer videre vanskeligheter i å etablere tilstrekkelig langsiktighet og forutsigbarhet i tilskuddsprofilen. På samme måte som for midlene til skogbruksplanlegging, kunne veimidlene og midler til miljøtiltak muligens koordineres hos fylkesmannen.

En annen måte å løse disse utfordringene kan være å gjøre midlene overførbare fra det ene år til det andre og gjennom bruk av tilsagn, f.eks. over en treårs periode. Det vil sikre større stabilitet og sannsynligvis mer fornuftig bruk av midlene.

Det er ikke i tråd med målsettingen om økt lokalt selvstyre å unnta etablering av skog fra forskriften. I skogstrøkene er etablering av ny skog ved kultur hovedregelen og et grunnleggende element i et bærekraftig skogbruk. Selv om det kan hevdes at skogeier har et

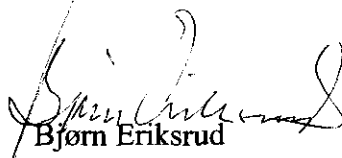
Adresse:	Telefon:	Telefaks:	Bankgiro:	Postgiro:	Organisasjonsnummer:
2860 Hov	61 12 64 00	61 12 64 21	2075 08 01995	7874 06 37184	974 643 340

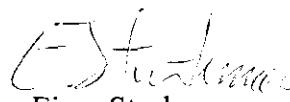
opplagt ansvar for å sørge for foryngelse etter hogst, er det nokså liten forståelse lokalt for at skogplanting og andre etableringstiltak for ny skog ikke kan støttes av storsamfunnet. Lokalt er det mange utfordringer knyttet til foryngelse av skog og det oppfattes som ulogisk at det ikke skal være mulig å benytte økonomiske virkemidler som stimulans for å nå lokale målsettinger. F.eks. har vi lokalt oppnådd gode resultater ved en målrettet kanalisering av tilskudd mot såing av furu fordi vi har store arealer med gran på furumark der treslagsskifte er ønskelig. Utfordringene er komplekse og involverer hjorteviltforvaltning, manglende tradisjoner for furu, dårlig tilgang på furufrø, bl.a. som følge av manglende interesse for å avvirke furu, mv. Å kunne fokusere slike problemstillinger ved hjelp av tilskudd til f.eks. såing gir et klart signal som skogeierne oppfatter. Tilskuddsprosenten behøver nødvendigvis ikke være så høy.

Begrepet "villmarkspregede områder" er en språklig nykonstruksjon som etter hvert har fått forvaltningsmessig betydning og konsekvenser for skogbruket. Slike områder ble med skogbruksterminologi tidligere kalt 0-områder. Den begrepsmessige endringen innebærer en ensidig fokusering og vektlegging på miljøverninteressene; på den ene siden ved at det ikke åpnes for kvalitativ vurdering og nyansering av områdenes miljøvernaglige egenskaper, og at det på den andre siden ikke gis rom for vurderinger av skogøkonomiske forhold og konfliktgrad i det hele tatt. Fravær av tekniske inngrep i en viss avstand er tilstrekkelig kriterium til at miljøverninteresser betraktes som overordnet skogbruksinteressene pr definisjonen. At det ikke gis rom for konkrete avveininger av interessekonflikter betyr at forvaltningen blir dogmatisk og at skogarealer i praksis settes til side uten at det er foretatt konkrete vurderinger og uten at det ytes økonomisk kompensasjon i forhold til mulighetene arealene kunne hatt for et næringsrettet skogbruk gjennom veibygging.

Det bør vurderes å nyansere veistandardene der enkle samleveier bør kunne unntas fra vedlikeholdsplikten. Dette gjelder samleveier som bygges med det formål å drive ut tømmeret i nedslagsfeltet over noen år for så å utelukkende å dekke lettere transportbehov de neste 40-50 årene.

Det bør gis bedre presiseringer av regler for miljøtilskudd etter MIS. Dette kan gjøres i forskriften eller eventuelt ved særskilt rundskriv. Gjelder maksimumsbeløpet f.eks. pr år eller pr 10 år? Og hva skal til for at det kan utbetales mer enn maksimumsbeløpet?

Bjørn Eriksrud
Landbrukssjef

Einar Struksnæs
skogbrukssjef